

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 3T/259/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6611010832
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Lóška
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2012:6611010832.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27. septembra 2012 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Lóška a prísediacich Jána Petrusa a Dušana Zelenku takto

rozhodol:

1. obžalovaný C. A. nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom Q., W. X./XX, prechodne bytom C. C. XXX, R. t. č. v M. D. D.,
2. obžalovaná E. V. nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom W. XX, prechodne bytom C. C. XXX, R.. č. v M. D. D.,

uznávajú sa za vinných, že

1)

od presne nezisteného dňa do 05.09.2011 v mieste prechodného bydliska vo C. C. XXX po predchádzajúcej dohode spoločne prehovorili K. S., nar. XX.XX.XXXX, s ktorou žijú v spoločnej domácnosti a ktorá je dcérou obvinenej E. V. a nevlastnou dcérou obžalovaného C. A. na poskytovanie sexuálnych služieb za účelom zárobku a po jej súhlase zabezpečovali jej odvoz väčšinou taxislužbou z miesta prechodného bydliska z C. C. na parkovisko K. H. nachádzajúceho sa na ceste E1/50 v smere Q. - U., kde z ukrytého miesta pozorovali ako K. K. S. vo viacerých prípadoch poskytla náhodným mužom sexuálne služby za peniaze väčšinou v sume od 50 do 100 Eur, ktoré bola nútaná odovzdávať svojej matke alebo otcimovi,

2)

od presne nezistenej doby v roku 2011 do začiatku mesiaca september 2011 v Q. so svojimi maloletými deťmi O. A., nar. XX.XX.XXXX, C. A., nar. XX.XX.XXXX, S. A., nar. XX.XX.XXXX a K. A., nar. XX.XX.XXXX spoločne chodili po rôznych herniach v meste Q., v ktorých obžalovaná E. V. hrávala na hracích automatoch a obžalovaný C. A. v herniach požíval alkoholické nápoje, pričom ich maloleté deti museli počas ich pobytu v herniach na nich čakať na ulici pred herňami, z ktorých spoločne odchádzali v neskorých večerných hodinách,

t e d a

obidvaja ožalovaní v bode 1) rozsudku

- spoločným konaním iného zviadli na vykonávanie prostitúcie a koristili z prostitúcie vykonávanej iným a spáchali uvedený čin na chránenej osobe,

obidvaja obžalovaní v bode 2) rozsudku

- vydali z neobľahosti osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že jej umožnili viesť záhaľčivý život,

tým spáchali

obidvaja obžalovaní v bode 1) rozsudku

- spolupáchatelstvo zločinu kupliarstva podľa § 20 k § 367 ods. 1, 3 Tr. zák.,

obidvaja obžalovaní v bode 2) rozsudku

- prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b Tr. zák.,

Za to sa

odsudzujú

podľa § 367 ods. 3, § 41 ods. 1, 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) rokov a 2 (dva) mesiace nepodmienečne každý samostatne.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. súd obžalovaných pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Po otvorení hlavného pojednávania súd zistil, že ani obžalovaní ani prokurátor nechceli konať o dohode o vine a treste.

Obžalovaný C. A. vyhlásil, že je nevinný z obidvoch skutkov. Ďalej uviedol, že je pravdou, že niekedy objednával taxík z C. C. na H., bolo to však na požiadanie K. S. a vedel o tom, že ona vykonáva prostitúciu, avšak robila to dobrovoľne, aj on chodieval na H. na čerpaciu stanicu si kúpiť benzín do elektrocentrály a niekedy zbieral aj hríby, že čo S. robila na H., to osobne nevidel. Sama sa k tomu priznala, od nej nikdy nežiadal ani nezobral žiadne peniaze za to, čo robila. S. má maloleté dieťa, ktoré vychová on s družkou E. V.. Taktiež aj E. V. vedela, čo robí jej dcéra, avšak nemá vedomosť o tom, že by ona brala od svojej dcéry za to, že vykonáva prostitúciu, nejaké peniaze. A. J., ktorý robí strážnika na H., veľmi dobre pozná, lebo chodil za sestrou K. S., K., chcel si ju zobrať za ženu, avšak oni to nedovolili, t. č. sa K. nachádza v ústave, za to sa podľa neho na nich J. hnevá. Pre nich väčšinou chodieval taxíkom pán A., veľakrát ho nebolo treba ani volať, prišiel sám. On aj s družkou chceli zabrániť, aby K. S. vykonávala prostitúciu, avšak ona ich neposlúchla, odpovedala im, že ona je už skoro dospelá žena. Podľa neho na prostitúciu ju nahovorila jej kamarátka O. D., ktorá tiež vykonávala prostitúciu na H.. On so svojou družkou mali dokopy mesačne 1.000 Eur a to dôchodok, sociálku a taktiež predával aj železo, neboli odkázaní brať ďalšie peniaze. Že K. S. psychicky nie je v poriadku, sa dozvedel zo znaleckého posudku, nejaký čas bývala K. S. u K. D. na H. I., on pochádza zo U., avšak, či je otcom dieťaťa, alebo nie, to uviesť nevedel. Ku skutku pod bodom 2) uviedol, že po herniach v Q. dovnútra nechodieval, maximálne si vošiel kúpiť jedno alebo dve pívá, a vrátil sa k deťom, ktoré boli s ním vonku pred herňou, hlavne chodieval s ním S. A. a C. A., ale aj ďalšie deti, E. V. v tom čase bola v herni, lebo tam hrávala. Do herne

chodievali dvakrát do týždňa, kým ona bola vo vnútri, on sa s deťmi hrával, naháňali sa, chodievali do herne pri H. ako aj pri stanici v Q. Deti stále boli zabezpečené, ako dlho sa družka zdržiavala v herni, to uviesť nevedel, lebo to nesledoval, deťom on kupoval malinovku. Ďalej uviedol, že keď raz deti dorastú, tak dá im vypíť aj pálenku. On ohľadne detí sa informoval aj v škole, že ako sa učia.

Obžalovaná E. V. urobila vyhlásenie, že je nevinná zo skutkov. Ku skutku pod bodom 1) uviedla, že ona nevie ani čítať ani písať, jej druh ju naučil aj telefonovať, nevie ani to, čo je to prostitúcia a ani vedieť nechce. Jej druh ju naučil, ktorým gombíkom má zapnúť a ktorým gombíkom má vypnúť telefón, takýmto spôsobom volala aj taxík, stále volala to isté číslo J. A.. A. chodieval pre ňu do C. C. a chodievali na H. kúpiť benzín do elektrocentrály, ktorý potrebujú doplniť každý druhý deň. Jej dcéra K. S. tiež narobila dlžobu okolo 300 až 400 Eur za to, že ju vozil taxíkom. Podľa nej, aby jej dcéra mohla splatiť dlh, musela chodiť zarábať na H., takže robila to kvôli A.. Ona pri nej nestála, takže nevie s koľkými chlapmi bola a koľko peňazí dostala. Keď išla na H. taxíkom, videla tam aj svoju dcéru stáť, ale boli tam aj iné ženy. Ona sa kamarátila s O. D.. Jej druh taktiež chodieval kupovať benzín na H. a zbierať hríby, ktoré potom predával kamionistom. Za peniaze si kúpil jedno pivo a zvyšok odovzdal jej na deti. Aj dcéra povedala, že na H. spí s chlapmi, lebo musí zarábať pre A.. Dcéra na H. chodievala každý deň, iba vtedy nie, keď pršalo, alebo keď dieťa bolo choré. Oni ju prehovárali, aby to nerobila, avšak nevedela tomu zabrániť. Ku skutku pod bodom 2) uviedla, že je pravda, že chodila do herne, ale iba raz do mesiaca, väčšinou vtedy, keď išli nakúpiť, vtedy brali so sebou aj deti a po nákupoch išla do herne skúsiť šťastie, vtedy však deti boli s druhom pred herňou na lavičke, on tam popíjal pivo, v týchto prípadoch väčšinou večer o siedmej už chodievali naspäť. V herni sa zdržiavala väčšinou iba jednu hodinu a chodievala do dvoch herní v meste Q.. Stalo sa aj to, že za 20 Eur vyhrala 700 Eur. Ona o svoje deti sa stará, nikdy nebola upozornená, že by sa nestarala, aj v škole vedia, že doma majú rodinné problémy. Dcéra bola pôvodne v T. v ústave, bola tam kvôli tomu, lebo robila to, čo teraz. Na polícii to neoznamovala, oni sami tam chodievali na kontrolu a videli ju tam.

Svedkyňa K.. Z. B. uviedla, že pracuje na M. N. Q. ako sociálna kurátorka, uznesením Okresného súdu Lučenec z 23.09.2011 pod č. 0Tp 159/2011 bola ustanovená ako opatrovníčka pre K. S. a je splnomocnená ju zastupovať, kde by mali byť páchatelmi skutku jej matka a otcim. O tom, že predtým vykonávala prostitúciu pri rozhovore s S. sa nerozprávali a ona o tom osobne ani nevedela. Väčšinou sa rozprávali, že ako sa cítia, s kým je v kontakte, v tom čase bola v ústave, a raz ju vypočúvali aj ohľadne pohlavného zneužívania. Vzhľadom k tomu, že K. S. už dovŕšila 18 rokov, jej pobyt v Detskom domove bol ukončený.

Svedkyňa K. S. uviedla, že viackrát už bola vypočutá v prípravnom konaní, kedy stále hovorila pravdu, ona sa hnevá aj na svoju matku aj na otcima, lebo podľa nej nemuselo byť ani trestné stíhanie ani toto pojednávanie. Je pravda, že vykonávala prostitúciu na H. pri hlavnej ceste, celé to vymyslela jej matka, povedala jej, či by to neskúsila, že je mladá a pekná. Ona na to odpovedala, že dobre. Vozili ju na H. taxíkom, ona s telefónom narábať nevedela, tak taxík volal buď otcim, alebo jej matka, ktorá síce vie s telefónom narábať iba slabšie. Na H. s ňou chodieval taxíkom aj jej otcim, avšak stalo sa, že na H. išla sama a taktiež aj domov, ale väčšinou bol s ňou buď otcim, alebo matka. Od jedného zákazníka inkasovala cca. 30 až 50 Eur, za deň mala niekedy dvoch, trochu, niekedy piatich zákazníkov. Ona dávala peniaze buď mame, alebo otcimovi, podľa toho, kto bol s ňou. Ako porodila malú, tak vkuse každý deň chodievala na H.. Išla tam na 10.00 hod., taxikára už dobre poznala, on vedel, kedy má pre ňu prísť, niekedy na H. bola až do polnoci. Keď bola s klientom, videl to aj jej otcim, a keď skončila, tak sa jej pýtal, že koľko zarobila a potom tie peniaze mu dala. Otcim väčšinou čakal v lese, buď tam sedel, alebo zbieral hríby. Ona prostitúciu nechcela robiť, ale potom by nemala z čoho žiť. A taktiež, keď to odmietla robiť, tak jej matka bola taká, že je povedala, aby išla robiť prostitúciu. Z peňazí, čo zarobila, otcim kupoval pre seba aj alkohol. Keď bola vypočúvaná na polícii, vyšetrovateľovým otázkam rozumela. K výsluchu ju nikto nenútil, má vedomosť aj o tom, že jej matka chodievala do herne, kde prehrávala peniaze. O. D. tiež vykonávala prostitúciu na H., jej neraz povedala, že už je z toho zničená, že už to nevládze robiť. Niekedy ju klienti aj oklamali o peniaze, alebo vôbec nezaplatili. Keď sa s klientom dohadovala ohľadne služby, aj keď bola už dlhšie, stalo sa, že prišla tam aj jej matka, a povedala klientovi, aby „sa nesral a zaplatil“, ďalej uviedla, že ona by prostitúciu nevykonávala, keby nebývala u matky a otcima. Ona by zabezpečila potreby pre dieťa cez otca, ktorý ešte žije. Aj t. č. žije u otca v I. H.. Ani otcim ani matka jej nikdy nehovorili, aby prestala s prostitúciou, aby nešla na H.. Je pravda, že taxikárovi A. bola dlžná

veľa peňazí za vozenie na H., keď mala dobrý deň a zarobila aj 80 Eur, tak dávala aj zvlášť peniaze pre A., aby mohla splácať dlh. Ani A. ani O. D. ju nenahovárali na prostitúciu. Jej maloletá dcéra je t. č. v ústave, avšak už prebehlo súdne konanie, bola prisúdená jej otcovi. Meno A. J. jej hovorí toľko, že robí v nejakej reštaurácii na H., on od nej žiadne sexuálne služby nepýtal, a ani raz si od neho nepožičala peniaze. Väčšinou to prebehlo tak, že matka povedala, že zavolám ti taxikára a pôjdeš si zarobiť, do auta ju však násilím netlačili.

Svedkyňa O. D. uviedla, že K. S. pozná dlhšie, zoznámili sa na H., ona tam tiež vykonávala prostitúciu. Ona tam chodievala už dva roky a S. chodila pred decembrom 2011. Keď sa porozprávali, tak S. jej povedala, že ona to už nevládze robiť, že má druhú, a že k prostitúcii ju núti jej matka a jej otčim. S. chodievala na H. väčšinou na taxíku, kedy prišli s ňou aj matka a otčim, neraz videla, že peniaze, ktoré zarobila, dávala buď matke, alebo otčimovi. Taktiež videla aj to, že buď matka alebo jej otčim sa zhovárajú s jej klientmi, podľa jej názoru, oni stále čakali iba na peniaze. K. mala väčšinou 6 až 7 klientov, podľa nej niekedy zarábala až 90 Eur. Taxík väčšinou objednávala matka alebo jej otčim, bol to ten istý taxikár, ktorému žena robila na benzínovom čerpadle. Stalo sa, že s K. sa pohádali aj za cigarety, lebo od nej vzala cigarety, vtedy jej povedala, nech nedáva peniaze matke, ale nech si kúpi za to cigarety. K. počas mala aj mobil, avšak ona si ho od nej odkúpila, keď si nezarobila nič. K. robila každý deň od rána do večera, niekedy aj do polnoci. Nikdy nevidela, že by obžalovaný predával hríby, niekedy síce mal ich pri sebe, ale keď sa opil, tak ich postrácal. Keď K. málo zarobila, tak jej matka jej nadávala, že čo robí celý deň, kričala na ňu, niekedy taxikár sa obrátil aj trikrát, lebo keď prišla matka, tak zobrala od K. peniaze, potom išla domov a znovu sa vrátila. Podľa nej taxikár žiaden vzťah s K. S. nemal, skôr má pocit, že ju ľutoval.

Svedok A. J. uviedol, že pracuje na K. H. ako strážnik, osobne má vedomosť o tom, že K. S. vykonávala na H. prostitúciu, ale nie dobrovoľne. On tam robí asi 9 rokov, chodieval tam taxíkom A. EČ: Q., na taxíku chodievala aj matka aj otčim. Osobne jemu sa K. sťažovala, že keď zarobila peniaze, tak jej tie peniaze buď matka alebo otčim zobrali, voči obžalovaným on nemá nič. K. sa mu sťažovala, že to musí robiť, keď mala rozrezané koleno, aj vtedy musela vykonávať prostitúciu. Koleno si rozrezala vtedy, keď ju jeden klient vyhodil z auta. Obžalovaný na H. nikdy nepredával hríby. On nemal dôvod prečo pomáhať K., lebo bol strážnikom na opačnej strane cesty.

Svedkyňa O. O. vypovedala, že pracuje ako krupierka v herni K. na U.E. v Q., obžalovanú E. V. pozná z videnia, v herni ju videla asi iba raz, vtedy nič nevyhrala, do herne nechodila dennodenne, avšak okrem nej v herni sa striedajú ešte traja zamestnanci. Obžalovaného vo vnútri herne nevidela.

Svedkyňa K. T., krupierka v herni, vypovedala zhodne ako v prípravnom konaní, uviedla, že videla, že obžalovaná hrávala v herni na automatoch, mala so sebou aj deti, ktoré väčšinou čakali vonku, bolo ich viac, aj ju upozorňovala, že deti nemajú čo hľadať pred herňou.

Svedok J. A. uviedol, že na svojich výpovediach z prípravného konania trvá, v roku 2011 vykonával osobnú prepravu, obidvoch obžalovaných pozná, lebo ich vozil. Okrem nich vozil aj jednu mladú, väčšinou sa to dialo tak, že jeden z obžalovaných mu zavolali, že potrebujú odvoz, volali v rôznych časových intervaloch, vyvolávali často a pre nich chodieval do C. C., stále chceli odvieť na H., vozil ich aj naspäť. Stávalo sa, že s obžalovanou išli na nákup do Q., aj myslel, aj tušil, že mladú vozí na H., lebo tam robila sex pre kamionistov, on s tou mladou nič nepodnikal, mal usporiadaný rodinný život. Čo sa týka platenia za prepravu, niekedy vyplatili, niekedy to nechali tak, s tým, že keď budú mať peniaze, tak to vyplatia. Za prepravu, čo dokopy pre nich robil, do dnešného dňa bolo všetko vyplatené, ešte obžalovaná mu dlží 150 Eur za požičané peniaze. Mladú dievčinu poznal aj podľa mena, že sa volala K., on na H. na nich nikdy nečakal. Keď zavolali, znovu pre nich prišiel. Nestalo sa, že by sa K. jemu sťažovala, že ju rodičia nútia vykonávať prostitúciu, on sa s ňou o takýchto veciach ne bavil. To, že vykonávala prostitúciu, to si iba myslí, lebo je to známe miesto. Je pravda aj to, že obžalovaných niekedy vozil aj na benzín.

Svedkyňa R. J., krupierka v herni, vypovedala ako v prípravnom konaní, k tomu dodala, že keď nastúpila robiť do práce, v tom čase deti mohli vstupovať do herne, obžalovaná do herne chodila aj s deťmi, že s koľkými, to presne uviesť nevedela, ale bolo ich veľa, to najmladšie mohlo mať približne 5 rokov, keď tam boli deti, robili bordel, plakali, chceli ísť domov, obžalovaná sa tam zdržiavala približne do 22.00 hod. večer, vtedy však už deti vo vnútri s ňou tam neboli, v tom čase už bol zákaz vstupu deťom do herne, a deti sedeli na lavičke pred herňou s druhom obžalovanej C. A.. Keď tam druh nebol, o deti sa starala nejaká dievčina, asi dcéra. Do herne chodievali aj cez týždeň, aj cez víkendy. Obžalovaný tam popíjal pivo, nikdy nehral, deťom kupovali chipsy, horalky a nealko. Obžalovaná väčšinou mávala peniaze, pýtala rozmeniť aj 50 eurové bankovky aj 100 eurové bankovky. Medzi obžalovanými väčšie konflikty neboli, menšie hádky vznikli vtedy, keď deti boli netrpezlivé a chceli ísť domov. Ona by si nikdy nedovolila ísť s deťmi do herne a obžalovaní deťom zapchali ústa horalkami, má na mysli, že im kupovali horalky, aby nešli ešte domov.

Svedkyňa S. J., krupierka v herni, vypovedala zhodne ako v prípravnom konaní, k tomu dodala, že pracuje v herni už 5 rokov, obžalovaní do herne chodievali s deťmi, podľa jej názoru tie najmenšie deti mohli mať viac ako 6 rokov a staršie 18 rokov, tie malé deti, keďže nemohli vstúpiť do herne, tak čakali pred herňou, deti sa tam nudili, dosť často súrili rodičov, aby išli domov, obžalovaná však na nich nereagovala, mala svoj svet, aj obžalovaný ju viackrát volal domov, obžalovaná stále mala peniaze, rozmieňala u nej 50 až 100 eurové bankovky, väčšinou prehrávala, raz sa stalo, že vyhrala 200 alebo 250 Eur.

Znalkyňa K.. X. K. vypovedala, že na poškodenú K. S. vypracovala znalecký posudok s K.. S. I., v plnom rozsahu sa pridrižovala znaleckého posudku. K. S. vyšetřovali v U. K., kompletne ju znalecky psychicky a psychologicky vyšetřili, S. bola v miestnosti so svojím dieťaťom, kde bolo realizované aj vyšetřenie. Podrobne popísali osobnosť, intelektové schopnosti poškodenej, jedná sa o osobnosť veľmi primitívnu, mentálne retardovanú, s poruchami chovania, pudovými reakciami. Je to osobnosť ovplyvniteľná, manipulovateľná, zneužitelná s nedostatočným zvažovaním dôsledkov svojho konania, vzhľadom ku svojmu intelektovému predpokladu a osobnosti jej výpoveď z kohézneho hľadiska nie je relevantná.

Znalkyňa K.. S. I. uviedla, že v znaleckom posudku ohľadne K. S., bol zistený psychologický deficit kognitívnych schopností do pásma ťažkej debilítty až ľahkej imbecilitty, potom zníženie mentálnych schopností vyšetřenej je podmienené organickým poškodením CNS, deprivačne nedostatočnou psychosociálnou stimuláciou, v simplexnom rodinnom prostredí a pravdepodobne aj dedične. Z hľadiska schopností vnímania a uchovania vzhľadom k celkovému potenciálu svedkyne, tieto sú výrazne znížené, svedkyňa na základe svojich schopností nie je schopná primeranej reprodukcie vnímaného a prežitého. Nemožno vylúčiť sklony ku konfabuláciám, čiže patologickému javu, ktorým si osoba medzery v pamäti dopĺňa nepravými zážitkami. Čo sa týka osobnosti, osobnosť je mentálne retardovaná, organicky oslabená, emočne málo diferencovaná so zjavnými hostilnými a agresívnymi tendenciami správania.

Súd ďalej prečítal zápisnice z predchádzajúcich výpovedí svedkov z prípravného konania O. A., C. A., S. A., K. A., K.. T., K.. N. a K.. C..

Súd ďalej ako dôkaz sa oboznámil so znaleckým posudkom uznesením o začatí trestného stíhania, úradným záznamom, splnomocnením, so zápisnicou o konfrontácii, ustanovením opatrovníka, zaslaním informácii zo ZŠ a MŠ J., oznámením Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Q., záznamom o povolení a kontrole korešpondencie, zadržanými listami, listom K. S. súrodencom, uznesením o nariadení predbežného opatrenia, správou z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, odpismi z registra trestov a správami o povesti na obžalovaných, podstatným obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 22T 184/2011 - osobitne s obžalobou a uznesením Krajského súdu Banská Bystrica 3To 87/2012.

Po takto vykonanom dokazovaní súdu bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaní sa dopustili obidvoch skutkov, ktoré im boli kladené za vinu obžalobou, obidvaja obžalovaní síce urobili vyhlásenie, že sú nevinní, čo sa týka skutku pod bodom 1) uviedli, že mali vedomosť o tom, že K. S., a to dcéra

obžalovanej E. V., vykonáva prostitúciu na H., chceli tomu zabrániť, ona však ich neposlúchla, oni sa starali o jej maloleté dieťa, na H. chodievali výlučne nakupovať benzín do elektrocentrály a obžalovaný C. A. predávať hríby. Popreli, že by poškodenú nútili k prostitúcii a od poškodenej žiadne peniaze za vykonanú prostitúciu nepýtali. Čo sa týka skutku pod bodom 2) uviedli, že o svoje deti sa starali vzorne, je pravda, že obžalovaná hrávala na automatoch, nestávalo sa to však často, a o deti v tom čase bolo postarané, do herne nevstúpili ani raz, čakali pred herňou s obžalovaným, ktorý sa s nimi hrával a kupoval im sladkosti a nealkoholické nápoje. Čo sa týka prvého skutku sú usvedčení obidvaja obžalovaní najmä svedkyňou - poškodenou K. S., ktorá podrobne vypovedala, že bola nútená zo strany obžalovaného a obžalovanej vykonávať prostitúciu, oni objednávali taxík, išli buď jeden alebo druhý s ňou, väčšinou na ňu čakali, kým neskončí, a keď skončila, tak inkasovali od nej peniaze, ona, že to už nevládze robiť, tak sa sťažovala O. D. a strážnikovi A. J.. Ohľadne jej osoby bol vypracovaný aj psychiatricko-psychologický znalecký posudok, kedy síce znalkyne uviedli, že sa jedná o osobnosť primitívnu, retardovanú, s poruchami chovania, ktorej výpoveď je z kohézneho hľadiska nie relevantná a nie je schopná primeranej reprodukcie prežitého a nevyklúčili ani sklony ku konfabuláciám, napriek tomuto znaleckému posudku súd pri výsluchu svedkyňu - poškodenú vnímal ako osobu, ktorá bez otázok súvisle vypovedala a zároveň reagovala na všetky kladené otázky, aj keď berieme do úvahy závery znaleckého posudku ohľadne K. S., obžalovaní sú usvedčení zo skutku pod bodom 1) aj ďalšími svedkami, a to O. D., ktorá uviedla, že mala vedomosť o tom, že k prostitúcii K. S. bola nútená zo strany matky a nevlastného otca, keďže bola prítomná na H., viackrát videla ako S. odovzdávala buď matke alebo otčimovi peniaze, ktoré zarobila za sexuálne služby, obžalovaní väčšinou zotrvali na mieste, kde vykonávala prostitúciu, viackrát sa stalo, že obžalovaní sa porozprávali aj s klientmi, počula ako samotná obžalovaná nadávala S., keď nezarobila peniaze krikom, že čo tam robila celý deň. S. nikdy nemala pri sebe peniaze, lebo všetko musela odovzdať obžalovaným. Ďalší svedok A. J. tiež potvrdil, že K. S. vykonávala prostitúciu na H. nie dobrovoľne, videl ako tam chodila na taxíku aj s obžalovanými, on tam robí už 9 rokov strážnika na opačnej strane cesty. K. S. sa mu viackrát sťažovala, že musí zarobiť peniaze, lebo k tomu ju nútia obžalovaní a stalo sa aj to, a počul, ako buď matka alebo otčim zákazníkom odporúčali K. a ukazovali, kde majú ísť za ňou. Ohľadne tohto skutku bol vypočutý aj svedok J. A., v tom čase osoba vykonávajúca osobnú prepravu, ktorý potvrdil, že na H. vozil obidvoch obžalovaných aj K., ktorú poznal podľa mena, nosil ich často, tušil, že tam vykonáva prostitúciu, avšak on sa o tom s nimi nerozprával. Je to však známe miesto, kde sa prostitúcia vykonáva. Z druhého skutku obžalovaní sú usvedčení zo svedeckých výpovedí krupierok R. J., S. J., O. O. a K. T., najmä svedkyne J. si najviac pamätali na obžalovaných, uviedli, kým bolo povolené s obžalovanými do herne chodievali aj deti, deti boli neposlušné, netrpezlivé, keď už mali zákaz vstupu do herne, ostávali s obžalovaným pred herňou, kde obžalovaný popíjal pivo a deťom kupoval keksy a nealkoholické nápoje. Obžalovaná často chodievala do herne, kde väčšinou prehrávala peniaze, stále však mala pri sebe buď 50 eurové bankovky a 100 eurové bankovky.

Súd trestnú činnosť obžalovaných právne kvalifikoval ako zločin kupliarstva formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 367 ods. 1, 3 Tr. zák. a prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b Tr. zák..

K osobe obžalovaného C. A. bolo zistené, že je nezamestnaný, z miesta trvalého bydliska nie je bližšie hodnotený, podľa odpisu z registra trestov bol doposiaľ sedemkrát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Lučenec z 13.01.2009 sp. zn. 22T 269/2008 pre § 20 k § 212 ods. 2 písm. e Tr. zák. na súhrnný podmienený trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov s určením skúšobnej doby do 24.02.2009.

K osobe obžalovanej E. V. bol zistený, že je nezamestnaná, z miesta bydliska bližšie nie je hodnotená, doposiaľ bola podľa odpisu z registra trestov bola doposiaľ trikrát súdne trestaná, naposledy rozsudkom Okresného súdu Lučenec z 13.01.2009 sp. zn. 22T 269/2008 pre § 20 k § 212 ods. 2 písm. e Tr. zák. na súhrnný podmienený trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov s určením skúšobnej doby do 04.02.2009.

Súd zároveň zistil, že na obidvoch obžalovaných je podaná obžaloba 06.09.2011 pre spolupáchateľstvo zločinu vydierania podľa § 20 k § 189 ods. 1, 2 písm. b Tr. zák., ktorá trestná vec ešte nie je skončená

vzhľadom k tomu, že Krajským súdom Banská Bystrica bola vec zrušená a vrátená na znovuprejednanie. Na hlavnom pojednávaní bol celý spisový materiál pripojený, ale vzhľadom k tomu, že vo veci sa ešte koná, súd pripojil fotokópiu obžaloby a uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmere u obžalovaných súd prihliadol na spôsob spáchania trestnej činnosti, jeho následok, zavinenie a pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti osobitne nehodnotil, lebo boli v rovnováhe. Vzhľadom k tomu, že u obžalovaných prichádza do úvahy uložiť úhrnný trest aj v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák., keďže spáchali dva úmyselné trestné činy, z ktorých jeden je zločinom, podľa tejto zásady sa zvyšuje horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu, v konkrétnom prípade ide o zločin kupliarstva podľa § 367 ods. 1, 3 Tr. zák., kde základná trestná sadzba je stanovená na 3 až 10 rokov, po zvýšení je to 8 rokov a 2 mesiace až 13 rokov a 4 mesiace, súd po takto zvýšenej trestnej sadzbe uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici vo výmere 8 rokov a 2 mesiace nepodmienečne, a súd obidvoch obžalovaných zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, lebo má so zreteľom na závažnosť trestného činu, že v ústave na výkon trestu iného stupňa stráženia, bude jeho náprava lepšie zaručená s poukazom na ustanovenie § 48 ods. 4 Tr. zák..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd do Banskej Bystrice.